

Aşk mı üstün yoksa şefkat mi?

HASAN PİR

ANALİZ

Hasan PİR

Sevgi, yaratılıştta insana verilen yüce bir duygu...

İnsan, kendisine verilen sevgi duygusunu, geniş bir yelpaze içinde kullanma serbestiyetine sahip olarak yaratılmıştır.

İnsan bir çiçeği sevdiği gibi, koca bir baharı da sever... Dünyada seveceği, sevmesi gereken pek çok şey vardır ama sevginin de aşırılığa kaçılmadan normal ölçüler içinde kullanılması gerekir...

Biz bugün sevginin iki önemli türü üzerinde duracağız: Aşk ve Şefkat.

Aşk; karşılığı görülmeyince sönen sevgidir. Bu aşkın diğer bir ifadesi mecazi aşktır. (İlahi aşk bu konunun dışındadır)

Mecazi aşklarda, âşıkların yüzde doksan dokuzu maşukundan şikâyet eder. Karşılık görmeyince de aşk sona erer, sevgi biter...

Şefkat ise, daha üst derecede saf ve temiz olan, karşılık beklenmeyen bir sevgidir.

Bir anne – babanın çocuklarına olan sevgisi şefkattir. Onlar çocuklarını severken karşılık beklemezler. Çocukları onlara bırakın sevgi ile karşılık vermeyi, onları horlayıp, hakaretler etseler bile anne babalarda bir sevgi halesi her zaman var olur. Kanlı gözyaşları dökerlerken bile, yavruları için hiçbir kötü haber duymak istemezler. Yaramaz çocuklarından onlara gelen olumsuzluğa rağmen, onlar daima şefkatleri ile karşılık verir, çocuklarını korur, onlar için hayatlarını feda ederler.

Yani; anne babaların çocuklarına olan sevgisinin adı şefkattir. Mecazi aşkla karşılaştırıldığında her zaman şefkatin üstün geldiği görülür. Bunun örneklerini hayatın içinde her an bulmak, görmek mümkündür.

Şefkatin bu saf ve temizliği sadece insanlarda değil, hayvanî validelerde de görülür. Tavuğun bütün sermayesi hayatı iken, yavruları için kendisini itin ağzına atarak feda eder... Aç aslan, bulduğu eti yemeyip, ağzı ile yavrularına götürür...

Şefkatin en büyüğü ise, Yüce Yaratıcı'nın, yarattıklarına olan sevgisidir.

Allah, kâinatı ve mahlûkatı severek yaratmıştır. Bu sevginin içinde insana olan merhameti ise şefkatlerin en büyüğüdür.

Saf ve temiz sevgilere layık olmak dileğiyle...